

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 17. rujna 2017. [\[Multimedia\]](#)

Božje praštanje znak je njegove ljubavi

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandeoski odlomak ove nedjelje (usp. *Mt* 18, 21-35) pruža nam učenje o oproštenju, koje ne poriče pretrpljenu nepravdu već priznaje da je ljudsko biće, stvoreno na Božju sliku, uvijek veće od zla koje čini. Sveti Petar pita Isusa: "Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svomu ako se ogriješi o mene? Do sedam puta?" (r. 21). Petru se čini da se može najviše oprostiti sedam puta istoj osobi; nama se pak možda čini previše oprostiti već i dvaput. Ali Isus odgovara: "Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam" (r. 22), to jest uvijek: uvijek moraš opraštati. To potvrđuje i prisposodobom o milosrdnom kralju i bešćutnom sluzi, u kojoj pokazuje nedosljednost onoga kojem je prije bilo oprošteno, a koji kasnije odbija oprostiti.

Kralj iz prispodobe je velikodušan čovjek koji, obuzet suosjećanjem, oprašta ogroman dug – "deset tisuća talenata": golem je to dug – sluzi koji ga to moli. Ali isti sluga, čim je sreo drugog slugu sebi ravnog koji mu duguje stotinu denara – to jest, puno manje – ponaša se bešćutno i baca ga u tamnicu. Nedosljedni stav ovog slugu je i naš stav kad odbijamo oprostiti našoj braći. Dočim je kralj iz prispodobe slika Boga koji nas ljubi ljubavlju tako punom milosrđa da nas prima, ljubi nas i oprašta nam neprestano.

Još od našeg krštenja Bog nam oprašta, opraštajući nam nepodmiriv dug: istočni grijeh. Ali to je prvi put. Zatim, bezgraničnim milosrđem, On nam oprašta sve grijehe netom pokažemo samo mali znak pokajanja. Bog je takav: milosrdan. Kad smo u kušnji da zatvorimo svoje srce onome koji nas je uvrijedio i traži oproštenje, sjetimo se riječi Nebeskog Oca okrutnom sluzi: "Slugo opaki, sav sam ti onaj dug oprostio jer si me zamolio. Nije li trebalo da se i ti smiluješ svome drugu, kao što sam se i ja tebi smilovao?" (rr. 32-33). Svatko tko je iskusio radost, mir i unutarnju slobodu koja dolazi od iskustva oproštenosti, može se otvoriti mogućnost da i sam oprašta.

Isus je u molitvu Oče naš uvrstio učenje iz ove prispodobe. On je izravno povezao oprost koji

molimo od Boga s oproštenjem koje moramo davati našoj braći: "I otpusti nam duge naše kako i mi otpustismo dužnicima svojim!" (Mt 6, 12). Božje praštanje znak je njegove ljubavi prema svakom od nas; to je preobilna ljubav koja nas ostavlja slobodnima da se udaljimo, poput rasipnog sina, ali koja svakoga dana čeka naš povratak; to je poduzetna ljubav pastira prema izgubljenoj ovci; to je nježnost koja prima svakog grješnika koji kuca na njegova vrata. Nebeski Otac – naš Otac – je pun, on je pun ljubavi i želi nam je pružiti, ali on to ne može učiniti ako zatvorimo svoja srca ljubavi prema drugima.

Neka nam Djevica Marija pomogne da budemo sve više svjesni besplatnosti i veličine od Boga primljenog oprostjenja, kako bismo postali milosrdni poput Njega, dobrog Oca, koji je spor na srdžbu i velik u ljubavi.